

Sao Khuê

Tên: Đinh Thị Quỳnh Mai

Sinh quán: Thái Bình

**Hiện đang cư ngụ tại: Montreal,
Canada**

Từ lạc xuống trần sa bên mê

Sân si, sầu hận vít đường về

Nhủ lòng: buông bỏ lo tu tập

Sao Khuê!

Vạch Áo...

Chuyện kể bởi Sao Khuê

Vào một ngày đẹp trời đầu năm 2014, Sao Khuê lạc vào nhà Cô Gái Việt (CGV). Thế là từ đó hàng ngày Sao Khuê mất ổi thời gian vui chơi cùng các chị em (CE) CGV. Quý vị biết rồi, hai người đàn bà và một con vịt hợp thành cái chợ, hướng hồ trong nhóm CGV ngoài các “Mỹ nhân” (người Mỹ), Thế Giới nhân (người khắp thế giới) ít ra có ba con vịt Canadienne (đọc là canard= vịt, điên nờ) là Kim Dung ở Tổ Rỗng To tức Toronto, Tiểu Thu (biệt danh Thủ Tiêu) bé bỏng xinh xinh và Sao Khuê (nặc danh Sao Khuya hay Sao Xẹt) ở Mộng Lê An (Montreal) nên ôi thôi lắm chuyện lắm, dĩ nhiên là chuyện vui không hà.

Ý quên! cũng có chuyện không vui chứ chẳng hạn như ai đó trong nhóm bị đau yếu, phải giải phẫu, phải vô nhà thương thì cả nhóm lao xao an ủi hay cầu nguyện cho mau lành. Chẳng hạn như CGV Hoài Niệm sau ba mươi ba ngày oằn mình chịu xạ trị đã được bằng khen của nhà thương với chữ ký của các bác sĩ và y tá. Hoài Niệm chia sẻ với các bạn:

“Một Ngày Vui - Một ngày đi qua mà mình còn mạnh khỏe là một ngày vui, nhất là trong thời gian “chữa bệnh”. Không biết có bao nhiêu người đi đến bệnh viện mà phải “đếm” từng ngày như tôi không? Hôm nay là ngày cuối cùng trong 33 ngày chạy “radiation”, một trong 3 cách trị liệu bệnh “cancer” mà tôi đã chịu đựng trong suốt thời gian qua. (Dĩ nhiên thời gian chữa trị bằng phương pháp chemo, giải phẫu đã qua rồi, nhưng không phải đi bệnh viện hằng ngày như đi “radiation”).

Vừa không phải dậy sớm đi bệnh viện, vừa không còn bị tiếp tục... thiêu đốt da thịt

đến... phỏng nặng đen thui, ngứa rát quá trời đất, chỉ còn chờ thời gian cho những vết bỏng trên da lành lặn trở lại, cũng không khó khăn gì mấy.

Vừa mừng vui cho cá nhân mình đã xong một thời gian và một phương cách trị liệu, còn vui hơn nữa khi vẫn phòng bác sĩ... trao tặng cho một mảnh giấy chúc mừng với tất cả chữ ký của bác sĩ, y tá, và tất cả nhân viên trong phòng bệnh viện.

Trước khi nhận "bằng chúc mừng" bệnh nhân còn phải đọc những lời "chú giải" về căn bệnh (giống như đọc lời "tuyên thệ" để vào quốc tịch Hoa Kỳ? chắc chỉ có ở nơi này mới có?), xong rồi... kéo dây chuông ba hồi vang vang, rộn rã, thế là tất cả mọi người đều vỗ tay, có nhiều bệnh nhân ngồi phòng chờ đợi bên ngoài cũng... chúc mừng phụ. Vui thì thôi!

Cảm ơn bác sĩ, y tá, và tất cả... nhất là chồng tôi... ”

Còn CGV Tưởng Dung (vân tưởng y thường hoa tưởng dung) đang lo quá vì sẽ phải đi mổ tuyến giáp trạng (thyroid), e sẽ ảnh hưởng đến giọng ca thì CE xúm vào mà phán: “no star where”... vì mổ xong rồi cổ sẽ thoáng hơn nên sẽ ca hay hơn.

CGV Ái Hoa tức nhạc sĩ Nhân Ái thì khi khổng khi không nghe hồng rõ làm CE lo suu tầm nào toa thuốc, nào cách chữa, nào phương pháp thể dục, ... và an ủi rằng máy trợ thính sẽ giúp nghe rất rõ, rõ hơn xưa nữa kìa. CGV Đỗ Dung an ủi Ái Hoa: “Đừng tuyệt vọng, miracle luôn xảy ra chị AH ơi. Theo em chị thử buông bỏ hết mọi chuyện bận rộn, giữ tâm hồn thật thanh thoi một thời gian xem sao. Em đã trải qua một thời lo âu, quính quáng vì thấy thời gian mình còn ít quá mà biết bao việc dở dang... Có những lúc quíu như muốn ngộp thở, tim đập mạnh và người thì nóng ran lên... Sau đó em tự bảo mình quẳng đi hết, không lo lắng, không coi việc gì là quan trọng nữa, mặc kệ nó, tới đâu thì tới. Mỗi tối và mỗi sáng em ngồi khoanh chân thở đều, thở đều và chỉ nghĩ đến hơi thở thôi. Dần dần ổn định. Đó là kinh nghiệm của em chị ạ. Thương mến.”

CGV Đỗ Dung (biệt danh Mây Lang Thang), là người đã đứng

bên bờ tử sinh từ mười hai năm nay với căn bệnh hiểm nghèo và hiện vẫn phải mang ống thở.

Chuyện vui thì như thế nào ấy à, mỗi lần đến sinh nhật là nhận được bao nhiêu là quà, hoa từ... mail gửi tới còn hàng ngày dĩ nhiên là đem khoe nhau bài nhạc, cho nhau nghe bài thơ, kể cho nhau nghe chuyện mình, viết cho nhau xem chuyện người ta... Chuyện thật, việc thật có; chuyện tưởng tượng dĩ nhiên cũng có luôn.

Sao Khuê mê phần tự truyện của CGV Ngân Bình và phu quân mà chuyện vượt trại cải tạo hấp dẫn cứ như “Papillon”, chuyện tình chung thủy gian nan của cặp này thật một trăm phần trăm với hồi kết “happy ending” bên anh viết sách bên nàng làm văn. Truyện “Bên Bờ Tử Sinh” của Mây Lang Thang chỉ cần một chữ XÁ là thấy “nhân định thắng thiên cũng... không nhiều”.

Tưởng tượng phong phú phải kể những truyện của Phương Lan (người có nhiều biệt danh nhất: Gà Tồ, Gà Trống Thiến, Gà Tre, Gà Què, ...).

Thêm mắm thêm muối cho đậm đà cái bầu tâm sự người khác thì có CGV Ngân Bình hay Thanh Dương. Trời! truyện thật mà cứ như truyện tưởng tượng. Không biết quý vị thì sao chứ Sao Khuê khi thấy hoa thật đẹp quá thì trầm trồ: “Trời! Hoa đẹp quá, đẹp như hoa giả” vì mình không tin hoa thật mà đẹp như vậy, ngược lại khi thấy hoa giả đẹp quá thì Sao Khuê lại tấm tắc: “Đẹp quá! Cứ y như hoa thật!” vì không ngờ giả mà khéo như vậy... Ôi! chân chân giả giả cứ lũng vào nhau...

Thơ của các CGV thì mỗi người một vẻ: than thở tha thiết thơ tình; thanh thoát thanh thần thơ thiền; thoang thoang thần thơ thần, than thân thì thâm thơ thu... Thơ ra thơ chống Cộng không ngừng nghỉ thì chưa ai qua nổi CGV Ý Nga. Hơi thơ Lý Bạch, Đỗ Phủ quỵện trong tiếng chuông, tiếng mõ cửa Thiền khiến bài nào cũng thoát tục, tuyệt cú mèo phải kể CGV Kiều Mộng Hà

nhưng muồn vào cõi Thiên Nhân thì phải hỏi CGV Sương Lam. Ngân nga chuông gió gọi hồn ai là những vần thơ của CGV Thanh Dương vừa được trình làng qua tác phẩm “Hồn tôi chuông gió”. Viết những vần thơ tình tha thiết than thở nức nở là CGV Linh Đắc tự Darling:

*Nếu mai một mùa thu không trở lại,
Ai đưa em qua cánh đồng vàng?
Ai khắc khoải trong sương mù hoang dại?
Để khói chiều vương vấn chuyển mùa sang?*

Trong khi Mỹ Công chỉ thích như... rong rêu:
*Này em! Em... Có biết...? Ta thềm hóa... Rêu rong...
Tình trong xanh... Sóng nước... Chờ em vớt...
Nơi này!*

CGV Minh Giang tiếp tục thề thốt trăm năm:
*Bên nhau chặng cuối cuộc đời
Vòng tay khép lại nói lời thủy chung
Ngày xưa lãng mạn vô cùng
Bây giờ đan sợi tơ chùng se tơ.*

Than thở thê thảm, tha thiết với mùa thu thì có CGV Ngọc Quyên, Minh Hưng, Chúc Anh,... Chị Minh Nguyệt không than thu mà thưởng thức thu:

*Cây xanh thay lá đỏ vàng
Nơi nơi thiên hạ rộn ràng đón thu
Đông còn bận bịu viễn du
Thì ta cứ hưởng mùa thu lá vàng.*

Thên thưng tự tại thơ thường thêm nhạc là phần “ Hồng Thúy Cà Ná” “Hồng Thủy Trung Vương”, ... xin quý vị nghe trong website CGV nhé. CGV Ngọc Hạnh tung tăng đi chơi khắp nơi, khi về viết bài tường trình những cái lạ, hay, đẹp cho CE thêm mở mang kiến thức. Còn rất nhiều CGV, tuy bận bịu với cuộc sống hàng ngày phải lặn kỹ nhưng thỉnh thoảng cũng trỗi lên, ghé

vào nhà rồi lại chạy như Tường Thúy, Vi Vân, Miên Du Đà Lạt, Miên Thụy, Ngô Tịnh Yên, ...

Sao? Quý vị bảo sao cơ ạ? Cô đâu mà cô, bà Gái Việt thì có. Ui chao, đúng quá rồi! toàn là các bà, từ sồn sồn tới sồn sồn sồn tức bà nội bà ngoại của các cháu nhưng dường như chưa có ai lên chức cụ ngoại hay cụ nội cả. Quý vị bảo “cô gái” là chỉ trong khoảng mười tám tới hai tám, nhỏ hơn thì gọi là con gái, lớn hơn là bác gái, rồi đến bà hay là bà lão... Ừ, thì cũng có lý nhưng mà dưới mười tám là tiền Cô Gái Việt vì sau đó lớn lên họ thành Cô Gái Việt, và già hơn hai tám là hậu Cô Gái Việt, vì họ đã từng là Cô Gái Việt... đúng chưa nào?

Vậy nhé, bỏ ra ngoài vấn đề tuổi tác, chúng ta thống nhất hể đàn bà, con gái, ý quên phái nữ, cứ là người Việt và phái nữ, bất kể già trẻ lớn bé đều là CÔ GÁI VIỆT tuốt luốt nghe. Sao Khuê phải nhấn mạnh phái nữ vì hồi đó có mấy ông, nam nhi cũng đòi gia nhập nhóm Cô Gái Việt nhưng bị đa số chị em phản đối, chỗ này là sân bóng nữ mà.

Cô Gái Việt thì đã sao ấy à? Ô hay! thế quý vị không nghe nhà thơ có một nửa Việt Nam trong người mà cũng hết lời ca ngợi Cô Gái Việt đó ư:

... Cô Gái Việt Nam ơi!

Nếu chữ hy sinh có ở đời,

Tôi muốn nạm vàng muôn khổ cực

Cho lòng Cô Gái Việt Nam tươi.

(Hồ Dzếnh)

Quý vị có biết là Cô Gái Việt cũng là người đầu tiên trên thế giới, dám đứng lên lãnh đạo ba quân đánh đuổi xâm lăng Tàu giành độc lập cho nước nhà không? Đúng rồi, Bà Trưng Trắc, Bà Trưng Nhị và Bà Triệu đó.

Mà thôi, bỏ chuyện xa xôi đi, chúng ta trở lại nhóm Cô Gái Việt. Nhóm Cô Gái Việt là nhóm tụ tập các CE thích sáng tác về nghệ thuật, cụ thể như thơ, văn, nhạc, họa, ... Nhóm do Phương Thúy lập gánh nên Phương Thúy được gọi là bà BẦU (khiến chị em mới gia nhập cứ tưởng Phương Thúy có bầu). Khi Sao Khuê nhập nhóm thì đã có khoảng mấy chục thành viên rồi và ngày càng tăng thêm, càng đông càng vui, với điều kiện cùng chủ trương dân tộc tự do, tự quyết trong một quốc gia Việt Nam tự chủ và toàn vẹn chứ... thương nước thương nòi thì ai mà chả thương nhưng cách thương e đôi khi không giống nhau, thương mà độc quyền độc đảng ai không nghe tao bỏ tù, len lén cắt đất bán cho láng giềng là không được rồi đó à nghe.

Muốn đọc thơ văn CGV thì mời quý vị vào website: <http://cogaivn.jigsy.com>. Kể từ ngày thành lập website CGV, January 2014 đến November 2015 đã có hơn 11,500 lượt người vào xem cơ đấy nhé.

Tới một ngày đẹp trời nào đó không biết ai xướng ra vụ khoe nhau hình ảnh “ngày đó chúng mình đưa nhau vào gông”; số người hưởng ứng không nhiều do hình bị thất lạc hay do mắc cỡ nên chỉ có vài cặp cô dâu chú rể được trình làng. Quý vị nào tò mò muốn xem hình “ngày em hai mươi tuổi, tay cắt mái tóc thề, già từ niềm vui nhé, buồn ơi ta chào mi” thì cũng vào website CGV, phần “Liên Lạc”, sẽ thấy những tấm hình “Xưa và Nay” quý giá.

Nhưng mà mục sinh hoạt náo nhiệt nhất mà Sao Khuê nghĩ là quý vị sẽ vô cùng thích thú là chuyện hậu trường mà Sao Khuê phải len lén kể riêng cho quý vị chứ chị em mà biết được thế nào Sao Khuê cũng bị mắng là “vạch áo cho người xem lưng” trong khi phía sau lưng lại hấp dẫn hơn phi đạo thẳng băng phía trước, chả thế mà khối ảnh nghệ thuật áo yếm hở lưng với cái yếm hai dải vô cùng hấp dẫn. Lưng đẹp tội gì không khoe cơ chứ?

Phần “lung” của nhóm CGV có nhiều ồn ào náo nhiệt nhất là Phương Lan với nhiều biệt danh “Gà...”. Du lịch Thái Lan về hẳn tuyên bố đã cải giống với tên mới là Phan Lương (nói lái của Phương Lan ấy mà). Vắng mặt thì thôi, ló đầu ra là hẳn gáy vang để dê mấy em CGV vốn là bồ cung của chàng Sao Khuê tức Sao Xet (vì hay xet qua xet lại trên diễn đàn rồi xet mất tiêu). Sao Xet cũng đã từng đi Thái Lan chuyên giống nên trên diễn đàn có hai “anh” mái muốn hóa trống. Quý vị nhớ nhé - dờn chơi cho vui chứ không có đời, mà tiền đâu để đời dù thấy “đau đớn thay phận đàn bà, đi đâu cũng bị người ta làm chồng!”

Chàng Sao Xet ít xuất hiện trên diễn đàn nên mấy em xa mặt cách lòng và anh Gà Trống Thiên mặc sức tung hoành, khi thì năn nỉ ý ôi mấy kiều nữ: “Em không thèm nhận, anh chết cho mà xem. Anh thành... Gà Toi, Gà Mắc Dịch cho mà xem”. Có lúc lại mời chào các em ăn Gỏi Gà, Miến Gà, Phở Gà, Cháo Gà ... tới mấy chục món gà. Chàng Gà nhà ta thuộc loại “vào trong phong nhã ra ngoài hào hoa”, tóc tai, mông mào lúc thì dựng đứng chải punk, khi thì mượt mà láng bóng như bôi brillantine. Chàng Gà gáy hay, giọng vang như chuông vàng khiến Sao Xet lết đệt theo sau vừa ghen tị vừa... mê. Khổ nỗi các em CGV là thi sĩ, văn sĩ, nhạc sĩ nên thích ái tình cao thượng lãng mạng loại “áo” và Phật ời! Chúa ời! Các em mê lời

đường mật của chàng Gà:
*Có con gà trống hoa mơ
Nó đi đập mái hỏi trơ cả đầu
Hỏi thì hỏi có sao đâu
Nếu không đập mái tóc, râu
làm gì?*
(nguồn internet)

... Chuyện mới nhất, sôi nổi nhất là việc ra mắt Tuyển Tập CGV đầu tiên mà bà Bầu Phương Thúy gọi là vượt cạn:
*Người ta vượt cạn một mình,
Chúng tôi vượt cạn liền mình một đoàn!*

Ý kiến in tuyển tập vừa đưa ra là cả làng CGV nhao nhao hưởng ứng liền và bà Bầu, tội nghiệp, được giao cái ngà voi to tở chẳng: thu bài, kiểm bài, lay out, in ấn, ra mắt, tiếp tân,... nghĩa là bà làm tuốt luốt. Ai bảo giỏi làm chi, cụ Nguyễn Du đã bảo “chữ tài liền với chữ tai một vần”!

Sao Khuê xí phần... vạch lưng khiến chàng Gà sợ quá, hấn xuống nước năn nỉ: “*Mau mau hối lộ cho chàng sao xẹt này kẻo hấn bụng mình lên mặt báo thì chết. Hihi... Anh Sao Xẹt ơi, em mí anh không thù oán, đừng bêu xấu em anh ná, em nhường cho anh cô đào đẹp nhất của em, chịu không anh?*”

Gà mắc dây thun”

Còn lâu Sao Xẹt mới chịu, ngàn năm một thuở mới có dịp... trả thù: “*Em giành Darling của anh, em nhớ không dù cho anh xin làm ô mai, lặn lội tìm em, hối lộ em. Đã vậy em còn hơn anh đủ thứ khiến anh mất mặt mà xẹt đi. Lo dần đi em ui!*”

Sao Xẹt”

... Một hôm CGV Kiều Mộng Hà gửi giai thoại về học giả Dương Quảng Hàm với bài thơ yết hậu do học trò vịnh cụ. CGV Kiều Mộng Hà liền phóng bút:

Cái số bầu show cực... bất chí

Bao năm Gái Việt thi văn sĩ

Nhớ-quên hỏi ngã... Khổ ai đây?

Phương Thúy!

Thế là bà Bầu chộp lấy ý tưởng này cho vào tuyển tập. Các CGV trong nhóm riu rít tự vịnh (thường quá khiêm nhường) hoặc do bạn bè thương mến tả chân dung, dĩ nhiên Sao Khuê cũng nhào dồ:

Chứa sáng mà nghe đã oang oang

Hoá ra của gái, gà gáy vang

Thái Lan chuyển giống, Phan Lương đó

Phương Lan!

Kiều Mộng Hà sửa lại như vậy:

Mặt trời chưa ló, tiếng ồ ồ
Gái Việt xôn xao: “Đưa ríra mô?”
Trời đất!!! Ra là Chàng tốt mã
- Gà Tô!

... Qua cái mục vẽ chân dung bằng thơ thì tới mục trang bìa tuyển tập. Bà BẦU gửi đến mấy bức tranh, cái thì có ba, cái thì có bốn cô gái cho cả nhà chọn lựa. Lại nhao nhao, dĩ nhiên anh Gà lớn tiếng nhất: “Gà cũng thích hình 4 cô gái, nhưng thấy hình như... dư 1 cô. Phương Thúy dùng tài thần thông phù phép cho 1 cô biến mất, còn lại 3 cô thì tuyệt vời.”

Nàng Kiều Mộng Hà (Kiều Nương) không chịu: “Ba cô biểu tượng ba miền - Bắc Trung Nam - Còn cô thứ tư là... người Mỹ gốc Việt. TỬ QUÝ chẳng tốt hơn sao!”

Anh Gà không ngán, giả nhời ngay: “Gớm cái bà Kieu nì ba phải dữ. Phương Thúy mới đưa ra mấy tấm hình 3 cô mặc áo dài, Gà thích nhất cái hình 3 cô đang trò chuyện mí nhau, hình 3 cô xây lưng lại cũng đẹp, nhưng có vẻ học trò quá, mà chúng mình là... bà nội học trò cả rùi. Hihi...”

Gà”

Nàng Kiều hạ thủ: “Tại hạ thích con số 4 nên OK. Đã từng đưa “tứ mỹ nhân”, “tứ quý” ra trình làng rồi cơ. Nếu bảo tại hạ BỐN PHẢI thì... xin nhận. Hi hi... Còn anh Gà T. mới đúng danh bà lang trọc... BA PHẢI (vì cứ đòi... PHẢI Ba Cô. KMH”.

Nàng Kiều này là tổ sư chơi chữ: Gà T. có nghĩa là toi, tởi, tre, trẻ, tồ, thối, thum, trống, thiên, thiêu,... đó nghe anh Gà. Đáng đòi anh Gà nhé, Kiều Nương bảo anh là ba phải vì cứ đòi phải ba cô! Nàng Kiều mà chơi chữ thì hết cãi vào đâu được nhé.

Thưa quý vị bà BẦU còn ra lệnh: bài mới toanh, còn “gin”, chưa ai sờ, mó, ngó, đụng, ... khiến các CGV bản tứ túc. Đồ Dung phải lòi mấy gói tôm khô, định nhâm nhi trong lúc cắn bút viết bài cho Tuyển Tập CGV thì chợt nhớ...

Này này các chị em ơi
Em đang ngồi viết, buồn ơi là buồn

*Lúc thì chữ như mưa tuôn
Bây giờ tắc tị khơi nguồn không ra
Tôm khô tính nhậu tà tà
Hôm nay chợt nhớ rằm bà ẶN CHAY
Ai ơi thấu nỗi buồn này!*

Có một nàng vội vàng gửi bài lên diễn đàn thì nhận được hồi âm của bà Bầu: “Hết “gin” rồi! Còn chi đâu em ơi... chỉ còn lại sorry thôi. Em ơi, em nhớ cho...” và bắt viết bài khác.

Bà chị nhón Cao Minh Nguyệt vừa đi du lịch về nên 3C3N (ba chóp ba nháng) gửi bài lên trình làng. Bà Bầu thông cảm, vội hô to: “Yêu cầu CE cover your eyes, không thấy, không đọc. Từ nay trở đi, CE gửi thẳng bài cho một mình bà Bầu mà thôi”.

Tội nghiệp bà Bầu, phải ngồi bắt từng con chí, con rận nhất là với bài của Sao Khuê và chỉ mình bà mới có quyền nhận bài, nên Sao Khuê đành chịu chẳng biết nội dung Tuyển Tập có những gì. Sao Khuê chỉ “vạch áo” được nhiều đó thôi, quý vị cảm phiền đọc những trang khác xem “họ” nói gì, “họ” viết gì nhé.

Tạm biệt quý vị.

Sao Khuê tức Sao Xẹt

